RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.609 van 24 november 1999
in de zaak A. 76.453/X-7879.

In zake : 1. Thierry BECKERS,
2. Martine RUPPOL,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat P. DE ROOVER,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Ter Pannestraat 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1,
Canadesen Hof.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Thierry BECKERS en Martine RUPPOL op 23 november 1997 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 10 juli 1997 van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, houdende bescherming als monument van een bebouwd onroerend goed met tuin, gelegen te Sint-Truiden, Hamelstraat 21, op een perceel kadastraal bekend Sectie H, nr. 326 F;

Gelet op het arrest nr. 77.984 van 6 januari 1999 waarbij de debatten worden heropend en het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 28 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE ROOVER, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekende partijen met brief van 9 februari 1999 laten weten dat zij op 4 februari 1999 vanwege de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de vergunning hebben verkregen voor het slopen van het hoofdgebouw "onder voorwaarde dat de voorgevel na zorgvuldige nummering van de bouw-onderdelen volgens de regels van de kunst wordt afge-broken in functie van de latere volledige heropbouw" en dat zij op 6 februari 1999 hebben doen overgaan "tot ontmanteling van de voorgevel van het pand (na nummering van de bijzonderste bouwelementen, zoals voorgeschreven door de Bestendige Deputatie), en tot de sloop van de

rest van het onroerend goed"; dat in het auditoraatsverslag hieruit wordt afgeleid dat de verzoekende partijen zonder actueel belang zijn vermits de bestreden beschermingsmaatregel zonder voorwerp is geworden;

Overwegende dat volgens de verzoekende partijen het besluit slechts gedeeltelijk zonder voorwerp is geworden; dat zij betuigen dat niet alleen het pand maar ook de tuin en de gemetselde kelder onder het voorgebouw beschermd zijn; dat zij tevens verklaren de vernietiging te wensen met het oog op de rechtszekerheid en op het bekomen van schadevergoeding voor de burgerlijke rechter;

Overwegende dat ook de verwerende partij zich tegen de conclusie in het auditoraatsverslag verzet; dat zij meent dat de sloping op illegale wijze is gebeurd aangezien de slopingsvergunning niet uitvoerbaar was, dat de sloping het beschermingsbesluit niet doet verdwijnen, dat op grond van het beschermingsbesluit strafrechtelijke maatregelen mogelijk zijn, dat gelet op artikel 15 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten de wetgever aan een strafrechtelijke veroordeling zelfs de verplichting heeft gekoppeld om een herstel in de vorige toestand te bevelen;

Overwegende dat niet blijkt dat de verzoekende partijen beschikken over een uitvoerbare vergunning voor het slopen van het hoofdgebouw aan de Hamelstraat 21 te Sint-Truiden; dat zij op 4 februari 1999 een slopingsvergunning hebben verkregen van de bestendige deputatie, maar dat die vergunning, gelet op artikel 53, § 2, eerste lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening en op het beroep van de gemachtigde ambtenaar, geschorst was; dat, volgens de informatie ter terechtzitting verstrekt, zij intussen zelfs vernietigd zou zijn; dat

de verwerende partij terecht opmerkt dat in geval van illegale sloping artikel 15 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten dreigt met een bevel "tot het terugbrengen van het goed of de goederen in hun vroegere toestand"; dat hoe dan ook de slopingsvergunning van 4 februari 1999 zelf uitgaat van de "latere volledige heropbouw" van de voorgevel; dat in dit licht de afbraak het bestreden beschermingsbesluit niet definitief zonder voorwerp heeft doen vallen of doelloos heeft gemaakt; dat de afbraak niet toelaat tot een gebrek aan belang van de verzoekende partijen te concluderen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van het beroep wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig november 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**